

CAPRI DRIVERS

CLUB MAGAZINE

3-MAANDELIJKSE PUBLICATIE

APRIL - MEI - JUNI 2026

Inhoud

Voorwoord door onze Voorzitter	3
Renninghelst Classic	4
Interclassics Maastricht 2026.....	7
“Der Norden Ruft” - De eerste meeting van Capri Club Wümmme	9
Wist je dat...?	11
Vroeger in mijne tijd... Al.....	12
Ford Capri Treffen “bei Susi”	13
Club Info.....	19
Lid worden of je lidgeld vernieuwen.....	19
Secretariaat	19
Bestuur	19
Jouw bijdrage in ons boekje?	19

Voorwoord door onze Voorzitter

Hallo Capri Drivers,

Dit boekje is helemaal gevuld met enkele leuke verslagjes van onze leden:

Carl vertelt over zijn avonturen samen met Rudi tijdens de Renninghelst Classic en Filip stuurde ook weer enkele leuke artikels in. Van Hans mocht ik zijn verslagje en foto's van de meeting van Capri Club Wümme in het noorden van Duitsland overnemen.

Marc bezorgde me een mooi fotoverslag van het treffen "bei Susi" in Duitsland. Zonder tekst dit keer, maar de foto's spreken voor zich.

Ik heb dit keer dus enkel het voorwoord hier moeten uit mijn pen (toetsenbord) toveren en de foto's tussen de teksten stoppen. En toch heeft het dit keer wat langer geduurd dan jullie van me gewoon zijn eerdat dit boekje in de brievenbus geland is.

Ik ben alvast benieuwd naar wat jullie me allemaal kunnen doorsturen voor het volgende clubboekje. Alle auteurs worden beloond met de absolute primeur van het volgende boekje en natuurlijk met eeuwige roem bij de Capri Drivers!

En bij deze beloof ik plechtig dat jullie het volgende boekje weer op tijd mogen ontvangen. Ik heb alvast twee artikels in de pijplijn...

Veel leesplezier en tot gauw!

Jullie voorzitter,

Jean-Marie

Renninghelst Classic

door Carl Baudet

Hoi allemaal,

Wederom een klein verhaaltje van mij in het boekje. Eerst een voorwoordje van mij: Even terloops toch een vraagje. Soms vraag ik me af waarom er zo weinig wordt ingestuurd naar ons boekje, we kijken er allemaal naar uit maar er zou wat meer geschreven kunnen worden. Duurt echt niet langer dan een uurtje. Ikzelf ben niet zo geschoold en schrijf veel fouten en soms in een eigenaardige stijl, maar doe het toch.

Nu mijn verhaaltje.

Zoals jullie weten ben ik vorig jaar met de Viking naar een show geweest te Kortrijk. Daar kwam ik een flyer tegen over de Renninghelst Classic en was ook een klein standje aanwezig. Wat met de mensen gepraat en mijn interesse was gewekt. Ook al het gegeven dat er maar 100 auto's max konden ingeschreven worden per dag (was weekend evenement) en pas ingeschreven kon worden op donderdag 25/1 om 20.00 was voor mij nog een impuls meer. Dus klokslag 20.00 me aangemeld. Wat bleek in minder dan 24 uur was het weekend volzet en de zondag was dezelfde avond al volzet. Ikke content en direct de betaling gedaan (Inschrijving incl.

ontbijt, lunch, BBQ-worst bij aankomst, consumpties, rallyplaat, stickers en aandenken komt per wagen op €99 voor 2 personen). Ging normaal het vrouwtje meenemen, we hadden uitgerekend dat ze niet moest werken, maar om medische redenen ging het toch niet bij haar.

Tja, wie ging ik meenemen dan? Met de memoriaal rally van Looi had ik al een vriend meegenomen, dacht ga eens in de club horen. Mijn eerste 2 pogingen konden niet. Dacht dan aan Rudi, naast een auto liefhebber (zoals wij allemaal) is hij ook een race liefhebber en kom hem soms wel ergens tegen op een of andere race maar dan is het van korte duur en dacht awel ga het vragen aan Rudi. Rudi kon en ik ging hem ophalen.

Het vertrek op de classic is steeds met 1 minuut tussen en ons vertrek stond ingeschreven om 9.59 en inschrijven om 9.14. Weten jullie Renninghelst liggen (Waarschijnlijk niet) Poperinge, Ieper het verre westen. Dus vertrek om 6.00 's morgens, Rudi ophalen rond 7.00 en dan 1 1/5 uur verder.

Mooi op tijd aangekomen, Het was een heerlijke mooie dag. De rallywagens stonden op het plein, de gewone auto's die meededen kwamen ook toe. Direct een supergezellige sfeer. Ons ontbijt genuttigd en wat rondgewandeld tot het tijd was voor ons vertrek.

De roadbook was bolletje pijl met afstanden bij. De organisatie had laten weten dat we best een tripi of op de gsm een app moesten downloaden voor de afstanden. Rudi had 1 app en ik 2. Wijle weg en de eerste fouten was al bij het 3de beeldje in de roadbook (de eerste 2 waren aan het startpodium). We moesten de app nog leren kennen en de afstanden waren ook niet altijd even juist, Was het de roadbook of de app, of beide? Ook een doodlopende straat of kruispunten telde niet mee zolang men de juiste afstand niet had. Soms was het moeilijk om te weten welk de hoofdbaan was of de zijstraat. De apps werken ook maar een bepaalde tijd en dan vragen ze om te betalen, gelukkig hadden we 3 apps en zijn we zo goed als alles kunnen uitrijden.

De roadbook bestond uit 4 delen van ongeveer 60 km elks. Bij het eerste deel na goed halverwege waren we verkeerd gereden en kwamen een benzinestation tegen, Tanken dus. Rudi ging een plasje doen en toen hij terugkwam had ik me op de bijrijder stoel gezet. Jouw beurt om te rijden. Rudi beetje terughoudend maar ik was vastberaden. Wij weg. De eerste paar km om erin te komen, Rudi zijn ogen glinsterden, een kleine jongen die je mooi speelgoed geeft. De pinto motor van de Viking begon te grommen en Rudi ondervond dat het blokje gewoon vroeg

om het te laten werken en was de Viking ook snel gewoon, gewoon neutrale wagen, goed sturend, directe gasrespons en prefect vering. De resterende kilometers waren vlug afgewerkt. Even een pauze Roadbook deel 2 heb ik dan geheel afgewerkt, de vloer waar Rudi zat was er bijna uit getrapt omwille dat Rudi maar aan het nep remmen was (het is toch anders als men niet gewoon bent om als bijrijder door de smalle land straatjes te vliegen). Bij de middag Frietjes met stoofvlees of vol-au-vent. En korte middagpauze want we hadden nog 120 km voor de boog en het was al half 2... Weg waren wij, deel 3 terug ik, spijtig zaten we gedurende een lange periode in colonne te rijden met 4 à 5 wagens maar het wisselde wel soms, Als men vooraan kwam en men deed een foutje (bv doodlopend straatje in)) reden de andere verder en kwam deze laatst.

Deel 4 heeft Rudi weer de volle 60 km gereden, Wat driften, heel snel door de bochten. Halverwege het 4de gedeelte zaten we vast in de roadbook, Ik had het blad omgedraaid en het verhaal klopte maar toch ook weer niet. Een km of 4 te ver, teruggereden en we kwamen andere tegen die een weggetje in slaagde. Zei tegen Rudi volg maar, maar ik zat vast in de roadbook, Wist totaal niet waar we waren, We kwamen in een dorpje en Rudi moest andere auto doorlaten en we waren onze voorrijder kwijt. Ons aan de kant gezet, zag het nog steeds niet waar we waren, Tot ik begon te bladeren in de roadbook, Wat bleek ik had een paar bladzijde te veel ineens omgedraaid, vandaar dat ik niet kon volgen. Even de Waze opgezet en de roadbook en binnen de kortste keren zaten we terug juist. De Viking brulde en grommende, de wielen spinde van geluk, Rudi zijn ogen stonden bijna in het nat van blijdschap. We stoven voorruit, gleden door de bochten, de bochten kwamen snel en de Viking was in zijn element. 2 kleine jongens met zalig (duur)speelgoed. Op de roadbook stond de jump van de rally van Ieper op. We zijn erover gegaan, De rest is voor ons...

Rudi is eigenlijk wat men noemt een v6 rijder. De Viking pinto blok met zijn 4 cilinder is toch geheel anders rijden dan de 6 cilinder. Maar Rudi heeft zoveel plezier beleefd met dit blokje, de v6 was snel (even) vergeten.

De Viking pinto blok kan je dirigeren zoals je wilt, Hij nodigt uit, maar moet niet. Het blokje doet gewoon wat je vraagt zonder te happen of zich te verslikken, twijfelen sta niet in zijn woordenboek. Het koppel wat je hebt bij een v6 blok heb je hier minder maar hij schuwt zich daarin ook niet, Rijd met 60 in 4 de, en je wilt gaan, hij klimt eruit als een berggeit op een steile helling.

Bij de finish nog even iets gegeten en gedronken en geheel voldaan terug huiswaarts. Moest terug 200 km naar huis, De Viking heeft er ongeveer 660 km gedaan op deze fantastische dag. De dag was zeker een dikke 10/10.

Misschien toch een minpuntje, we stonden nogal ver achteraan in de startlijst en dan wat verkeerd gereden. De talrijke fotografen hebben we blijkbaar redelijk veel mislopen. We bengelden achteraan van de 100 auto's en de fotografen gingen dan naar de volgende post om daar dan de auto's te trekken. Want 100 auto's laten vertrekken op de minuut, verschil met de eerste en de laatste is toch direct dan 100 minuten. Maar we hebben toch wel een paar mooie foto's.

Ik weet, er zijn mensen die het een beetje zonde vinden wat ik doe, De Viking is heel mooi gespoten geheel op punt gezet en dan ga je wat spelen met deze wagen. Ik en Rudi hebben het er ook over gehad, deze wagen is eigenlijk te mooi, uniek daarvoor, beter een oude doos waar al een deukje inzit ofzo. Maar ieder zijn plezier, dit doe ik 1000 keer liever dan ergens op een oldtimer treffen zitten (neem nu bv Kasterlee of Diest) en daar geheel de dag op een stoeltje zitten.

P.S.: wederom bedankt aan de mystery man om de Viking te prepareren.

Toch ook even sluikreclame, de pinto motor is geprepareerd door AMT DYNO te Schriek. Is gedaan in 2017 Koste wel wat geld maar nog geen seconde spijt van gehad. Had ik toen geweten wat ik nu weet, had ik gerust nog een stapje verder durven gaan in de tuning.

Groetjes Carl

Interclassics Maastricht 2026

door Filip Vanderhoydonck

Een van de hoogtepunten in het jaar is om met je vrienden samen naar de oldtimersbeurs in Maastricht te gaan.

We doen dit al jaren en zijn er nu achter gekomen dat we allemaal zelf oldtimers aan het worden zijn. Maar wat vroeger een echte oldtimersbeurs was met allemaal oude auto's en massa's onderdelen is dit helemaal veranderd in een verkoopbeurs en waar die onderdelen helemaal zijn verdwenen en zeker wat het aanbod van wagens betreft. Bijna de helft waren Porsches en andere exotische wagens met vooral gigantische prijzen. Veel van deze wagens zijn zelfs nog geen jongtimer.

Maar ja het gaat er tenslotte toch om een prettige middag te hebben. Ford was trouwens dit jaar maar heel karig aanwezig. Er waren wat Mustangs en een mooie Escort en misschien nog enkele die ik gemist heb maar dan komt plotseling een Nec Plus Ultra te voorschijn in de vorm van een schitterende Capri 2600 RS Mk 1 met een fantastische lichtgrijze kleur aangevuld met licht groene streken op de motorkap, het dak en de kofferklep. Het is misschien geen originele kleur maar het is wel gewoon schitterend mooi.

Verder is de afwerking van een heel hoog niveau met een perfecte motorruimte tot in de details. Alles wat je ziet is perfectie, hij heeft blijkbaar 80360 km op de teller staan en is van het bouwjaar 1972 en toch is het een type I. Hij staat te koop maar er was helaas geen prijskaartje...

Als er een top 10 zou zijn van de mooiste wagens in het MECC dan moet deze Capri daar toch zeker bij horen.

Het is ook geweldig hoe wildvreemde mensen plots tegen je beginnen te praten en hun hele levensloop vertellen met als rode draad auto's. In ieder geval is met deze Capri de motivatie om volgend jaar weer van de partij te zijn in het MECC verzekerd.

See You Again!

Filip

“Der Norden Ruft” - De eerste meeting van Capri Club Wümme

door Hans Van Ewijk

Wat was het warm – bijna 40 graden – maar daar had iedereen last van. Iedereen raadde het af om te gaan, ook omdat ik nogal last kan hebben van de warmte. Dat is ook gebeurd: op vrijdagavond kreeg ik een warmte-black-out. Gelukkig waren er vrienden die mij hielpen met heerlijk koud water over me heen. Daarna was ik alweer snel het mannetje, maar ik was natuurlijk wel geschrokken. Toch wilde ik koste wat kost naar die eerste meeting van Wumme, omdat zij er ook altijd bij zijn op de meetings van FCCN en CC Zuid-Holland.

Daarom had ik, zoals we altijd doen bij verre meetings, afgesproken met Capri-goeroe Gerrit van Dongen. Ook worden we ouder en kunnen we zo een beetje op elkaar letten, mocht er iets voorvallen. De rit verliep voorspoedig tot Bremen. Daar begon de ellende met de inmiddels bekende Stau in Duitsland. Daarmee verloren we ruim een uur, maar daarna liep het weer goed.

Even het gas erop, want die 3.0-liter Capri had er zin in en kon goed omgaan met de warmte. Bij

aankomst om 14.15 uur waren er al veel Capri's aangekomen, dus het was even zoeken naar een plekje. Het was veel zweten en afdrogen; wat was het heet! Maar goed, we waren aangekomen en konden even met onze vrienden lekker wat drinken en natuurlijk ook wat eten. Ik heb me die avond rustig gehouden na die black-out. Na een heerlijke douche en wat bijpraten ging het weer goed.

Op zaterdag hebben we veel Capri's bekeken en vooral veel bijgepraat met vrienden uit binnen- en buitenland. Verder hield ik me rustig vanwege de warmte. In de avond was de prijsuitreiking en later op de avond hield ik het bij frisdrank, want zondag moesten we weer op tijd uit bed.

Nou, dat lukte wel: het onweer knalde vlak bij ons neer en ik was meteen klaarwakker. Gelukkig viel het verder mee. Vandaag verliep de terugreis vlot en hebben we weer afscheid genomen na drie drukke meetings. Ik ben blij dat ik erbij was. Tot de volgende!

Wist je dat...?

door Filip Vanderhoydonck

Na meer dan vijftig jaar capriolen denk je toch alles een beetje te weten over de Capri en dan zie je plots in een Engels tijdschrift een artikel over een Ford Capri 2800 i maar dan met een automaat.

Blijkt dat er twee Capri's 2800 met automaat zijn gemaakt door de Ford fabriek in Keulen en dit op speciaal verzoek van Henri Ford II zelf. Als Henri in Europa vertoefde reed hij vaak in anonieme wagens maar ook in enkele Fords waaronder eerst een Escort RS MKII en daarna de Capri 2800i en aangezien Henri alleen maar

reed met een automaat werd er voor de 2800 een nieuwe drietraps automaat ontworpen, wat er met het eerste exemplaar is gebeurd is niet bekend het was een testexemplaar het tweede exemplaar is in handen gekomen van een Engelsman die hem volledig heeft gerestaureerd.

Het interieur heeft zelfs een lederen dashboard bekleding, de stoelen waren speciaal gemaakt voor

het grote lichaam van Henry Ford, de vloermat was gemaakt in groen lamswol en het mooie aan deze Capri is dat hij ruikt en een motorgeluid maakt als een Aston Martin en dat hij nog steeds bestaat als uniek exemplaar.

Filip

Vroeger in mijne tijd.... AI

door Filip Vanderhoydonck

Ja beste mensen, als men mij dit 54 jaar geleden had gezegd, want zo oud is mijn capri, dan had ik daar eens flink mee gelachen. Maar elke generatie maakt dit mee. De geweldige opmerking van mijn opa en nadien mijn vader: “Vroeger in mijne tijd” En nu beleef je het zelf met je kinderen en kleinkinderen.

Maar vandaag is artificiële intelligentie een echte realiteit geworden. Niets wat je op jouw telefoon of PC ziet kun je nog voor echt aannemen. Alles wordt gemanipuleerd door AI. Zo was het voor mij een grote verrassing om plots de opvolger van de Capri te ontdekken op mijn telefoon.

Er zijn al verschillende versies verschenen en ik moet zeggen sommige zijn best wel heel mooi. Misschien moeten ze bij Ford daar ook eens naar kijken. Als Capriliefhebber heeft dit wel iets

maar als je er verder over nadenkt wordt het toch een beetje bizar want de vraag is natuurlijk: “Wat kan men nog geloven? Is dit nu echt of is dit AI?” Foto's filmpjes en dergelijke niets is nog wat het lijkt. Daar kan zelfs onze klassieke *fotoshop* niet meer aan tippen. Maar gelukkig is de mensheid gezegend met een grote dosis fantasie. Ik geniet zeker zoveel van het heden en koester de verhalen van het verleden.

Dit artikel is zonder tussenkomst van AI tot stand gekomen. Echt waar! Filip

Ford Capri Treffen in Beieren

door Marc Deruyter

Marc, Luc en Pascal zijn ook dit jaar weer afgezakt naar het treffen in Beieren. Best een lange trip, maar zeker de moeite waard als we mogen voortgaan op de foto's die Marc met ons deelde.

We gaan zelfs een idee van treffen ook toepassen op onze meeting volgend jaar. Welk? Ik ben benieuwd of jullie het kunnen raden op basis van de foto's...

Ford Capri Treffen "bei Susi"

door Marc Deruyter

Marc, Luc en Pascal zijn net als vorig jaar ook dit jaar naar het treffen "bei Susi" geweest. Geen tekstverslagje deze keer, maar enkel een aantal leuke sfeerfoto's die je vast zin doen krijgen om volgend jaar misschien met Marc en Luc mee te gaan naar het treffen.

✕ Schließen oder Esc; Tast

Oldtimer erobern den Hartplatz

Hunderte Ford-Capri-Fahrer trafen sich – Einer fährt 4000 bis 5000 Kilometer pro Jahr

VON JULIA KÖLLER

BÖHL-IGGELHEIM. Auf dem Hartplatz der SG Böhl-Iggelheim drehte sich alles um den Ford Capri. Das Treffen lockte Oldtimer-Fans aus mehreren europäischen Ländern an.

Wo sonst der Ball rollt, rollten am vergangenen Wochenende nur Autoreifen. So lange, bis der Hartplatz der SG Böhl-Iggelheim fast vollständig von Ford Capris gesäumt war. Von Fahrzeugen in allen Farben des Regenbogens zu sprechen, wäre stark untertrieben, denn die Farbpalette der Oldtimer war noch deutlich größer. Neben gelben, roten, blauen und grünen Modellen waren etwa Wagen in Schwarz, Weiß und Silber dabei.

Organisiert hat das Capri-Treffen Susanne Schöning aus Böhl-Iggelheim. Die 57-Jährige ist leidenschaftlicher Ford-Capri-Fan und besitzt selbst zwei Exemplare – eines als Freizeitauto und eines für den Alltag. „Vielleicht liegt es daran, dass mein Vater einen hatte“, versucht sie zu erklären, wie sie zu dem Hobby kam. Hinzu kommt ein kurioser Zufall: Der erste Ford Capri wurde im Januar 1969 vorgestellt – im gleichen Monat, in dem Susanne Schöning geboren wurde.

Szene ist eingeschworene Gemeinschaft

Die Treffen in Böhl-Iggelheim veranstaltet sie seit rund 15 Jahren regelmäßig, obwohl sie selbst keinem Capri-Club oder Verein angehört. „Ich bin Einzelfahrerin“, erklärt Schöning. Sie sei mit ihrem Auto in ganz Europa unterwegs und wolle jeweils selbst entscheiden, wann und wohin sie fahre. Vorgegebene Termine und Kolonnenfahrten seien nicht ihr Ding.

Beim Ford-Capri-Treffen in Böhl-Iggelheim säumten rund 70 Oldtimer den Hartplatz der SG Böhl-Iggelheim. FOTO: JULIA KÖLLER

Susi Schöning (links), die das Capri-Treffen organisiert hat, inspiziert einen Oldtimer. FOTO: JULIA KÖLLER

Der Austausch mit anderen Capri-Fans ist ihr dennoch wichtig, vor allem, weil die Szene eine eingeschworene Gemeinschaft ist. „Da gilt: Einer für alle, alle für einen“, sagt die 57-Jährige. Das bestätigt auch Pascal Daemen aus Stein in den Niederlanden, der mit seinem weiß-blauen Capri aus dem Jahr 1972 in die Pfalz gekommen ist. „Die Leute sind gefühlt Familie“, sagt er. Deshalb versucht er, an möglichst vielen Treffen teilzunehmen. 4000 bis 5000 Kilometer pro Jahr fahre er mit seinem Oldtimer, der bereits sein zweiter Capri sei. Außerdem schraube er selbst daran.

Es zählen auch die inneren Werte

Daniel Odermatt aus Toggenburg in der Schweiz ist zum ersten Mal nach Böhl-Iggelheim gekommen. „Ich fahre schon ewig, war aber noch nie hier“, erzählt der 57-Jährige, der einen silbernen Ford Capri, Baujahr 1977, besitzt. Für ihn sind die Capri-Treffen eine gute Gelegenheit, Freunde zu treffen. Denn dazu würden die anderen Capri-Besitzer mit der Zeit, hat er festgestellt. Warum ihn gerade der sportliche Oldtimer begeistert, erklärt der Schweizer so: „Es war mein erstes Auto. Das ist wie die erste Liebe – die vergisst man nie.“

Und wie bei der Liebe zählen auch die inneren Werte. Das gilt umso mehr für „Exoten“ wie den Ford Capri von Erni Eraslan vom Capri Club Pforzheim. Die blaue Schönheit aus dem Jahr 1978 hat einen V8-Motor – für die Modellreihe ungewöhnlich. Normal sei ein V6-Motor, sagt der Experte. Der Wagen leiste rund 311 PS, erklärt Eraslan, fügt aber gleich hinzu, warum er diese nicht ausnutzt: „Die Autos sind nicht zum Schnellfahren gebaut. Man genießt sie einfach.“

Aut. 19.10.18, B. Schmid/DFP

Club Info

Lid worden of je lidgeld vernieuwen

We vragen onze leden om jaarlijks een bijdrage van €40 te betalen. Dit lidgeld helpt ons om de kosten verbonden aan de club te betalen.

Hoe betalen?

Stort je bijdrage op rekeningnummer **BE58 7310 7003 4779**, op naam van **Capri Drivers Club Belgium vzw** met als mededeling **LIDGELD**.

Om je lidgeld te vernieuwen, vragen we je bijdrage te storten vanaf 1 januari en vóór 31 januari zodat wij je lidmaatschap bij de BEHVA tijdig kunnen bevestigen.

Secretariaat

Capri Drivers Club Belgium vzw
Kleinven 80
3600 Genk

🌐 <http://www.capridrivers.be>
✉ info@capridrivers.be
☎ +32 475 71 27 64

Bestuur

Voorzitter

Jean-Marie Geeraerts
✉ jeanmarie.geeraerts@gmail.com
☎ +32 475 71 27 64

Ondervoorzitter

Marc Deruyter
✉ info@marcderuyter.be
☎ +32 475 73 76 29

Penningmeester / Secretaris

Luc Broekmans
✉ luc.broekmans@telenet.be
☎ +32 472 99 13 36

Jouw bijdrage in ons boekje?

Heb je leuk nieuws voor het volgende boekje? Aarzel dan niet en stuur je tekstje door naar jeanmarie.geeraerts@gmail.com.

We willen graag dat ons clubboekje een boekje is van en door onze leden voor onze leden. Zo leren we mekaar nog wat beter kennen en hebben de leden van onze club die we niet zo vaak zien ook weer wat om naar uit te kijken: Een leuk clubblad met nieuws, geschiedenis, kennis, ...

Kruip dus vandaag nog in je pen (of achter je computer) en bezorg ons jouw leuke verhaal over jezelf, je Capri, je belevenissen, ...

Einddatum voor inzendingen voor het volgende boekje: **15/09/2026**

Retouradres:

Jean-Marie Geeraerts
Mommestraat 104
3550 Heusden-Zolder

Driemaandelijks tijdschrift P925557
april - mei - juni 2025

Afgiftekantoor 9320 LEDE

